

Κυριακή του Τυφλού [1]

Υποβλήθηκε από __admin στις Πέμ, 03/01/2013 - 21:18.

Διδαχή του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

(Πράξ. ιστ' 16 - 34)

Τήν τακτική του διαβόλου μας αποκαλύπτει ή σημερινή αποστολική περικοπή, αγαπητοί μου Χριστιανοί. Δέν επιτίθεται μόνο εϋθές αλλά τίς περισσότερες φορές ύπουλα και πονηρά μεθοδεύει τόν πνευματικό ή άκόμα και τό σωματικό όλεθρο του πιστού. Μετέρχεται τέχνη πανούργα και δολεροτάτη. Παρουσιάζεται ως φίλος και συνεργάτης. Άν και πατήρ του ψεύδους, διακηρύττει αλήθειες για να κερδίσει τήν έμπιστοσύνη των ανθρώπων, όπως ακριβώς έπραξε στους Φιλίππους τής Μακεδονίας για τούς Άποστόλους. «Ούτοι οί άνθρωποι δούλοι του Θεού του Ύψιστου εισίν» φώναζε ή μαντευομένη. Σκοπό είχε να παγιδεύσει τούς Άποστόλους. Έτσι παγιδεύει κάθε άνυποψίαστο ό «άκάθαρτος και άναιδής και σκοτεινός» διάβολος.

Η έναγώνια φωνή του Μακεδόνα «διαβάς εις Μακεδονίαν βοήθησον ήμίν» (Πράξ 16,10) έφερε τούς Άποστόλους Παύλο, Σίλα, Τιμόθεο και Λουκά στην πόλη των Φιλίππων. Έκήρυτταν εκεί τό λόγο του Θεού και προσέφεραν τό φώς του Χριστού στην κοινωνία των Έλλήνων, οί όποιοι μέ καλή προαίρεση παρακολουθοϋσαν τό αποστολικό κήρυγμα και πολλοί έπίστευαν στον Κύριο Ίησου Χριστό. Ο φθονερός και άρχέκακος έχθρός τής σωτηρίας αυτή τήν ώρα θέλησε να δημιουργήσει σύγχυση στις καρδιές των πιστών. Έκεί στους Φιλίππους υπήρχε κάποια δούλη δαιμονιζομένη. Τό πονηρό πνεϋμα έδινε στό στόμα της μαντείες για διάφορα γεγονότα. Τήν δυστυχιμένη αυτή κόρη περιέφεραν από πλατεία σε πλατεία και από ναό σε ναό οί προστάτες της, οί όποιοι πολλά κέρδιζαν έκμεταλευόμενοι τίς μαντείες που έδινε στους ένδιαφερομένους. Αυτή λοιπόν παρακινημένη από τό πονηρό πνεϋμα άκολουθοϋσε κατά πόδας τούς Άποστόλους και τούς διεφήμιζε μεγαλοφώνως ώστε να τήν άκούει όλος ό κόσμος.

Γιατί όμως τό έκανε αυτό; Ποιά ανάγκη τήν έβίαζε, ώστε να μαρτυρεί, ότι οί Άπόστολοι ήταν δούλοι του Θεού και έκήρυτταν τή σωτηρία; Διπλή παγίδα έστησε ό διάβολος. Ήλπιζε ότι μ' αυτούς τούς έπαίνους ή θά έπεφταν οί Άπόστολοι στό άμάρτημα τής υπερηφάνειας και τής φιλοδοξίας, ή θά άναγκάζονταν να έκδιώξουν τό πονηρό πνεϋμα από τή δούλη, όποτε θά έξοργίζονταν οί κύριοι της για τήν οικονομική ζημιά και θά έπιβουλεύονταν τή ζωή των Άποστόλων. Ο διάβολος τήν αλήθεια έλεγε διά στόματος τής μαντευομένης, όχι για να ώφελήσει, αλλά για να βλάψει τούς άκούοντες.

Έδινε τόπο στην όργή ό άπόστολος Παύλος επί πολλές ήμέρες. Άπέφευγε να δημιουργήσει έκρηξη πριν άκόμα σπείρει τό θεϊο σπόρο τής αλήθειας. Η κατάσταση όμως γινόταν άφόρητη. Γεμάτος άγανάκτηση για τήν ύποκρισία του πονηροϋ, διέταξε τό άκάθαρο πνεϋμα να φύγει από τήν κόρη. «Παραγγέλω σοι έν τώ όνόματι Ίησου Χριστού έξελθειν άπ' αυτής» φώναξε δυνατά στρέφοντας τό βλέμμα του στη μαντευομένη. Αυτόστιγμή ό διάβολος έφυγε και ή ταλαίπωρη κόρη άπαλλάχθηκε από τήν τυραννία του.

Ο διάβολος θέλησε να παρουσιασθει ως φίλος και συνεργάτης των Άποστόλων, για να άποκτήσει τήν έμπιστοσύνη των πιστών, ώστε μετά τήν αναχώρηση των Άποστόλων να τούς παρασύρει σε πλάνες και αίρέσεις και να τούς κάνει έχθρούς του Χριστού. «Ο σατανάς μετασχηματίζεται εις άγγελον φωτός» (Β' Κορ. 11,14) για να πλανήσει ει δυνατόν και τούς έκλεκτούς. Είναι δόλιος και πανούργος. Οί άνθρωποι του, οί αίρετικοί, δείχνουν γλυκομίλητοι, εύσεβείς, ζηλωτές, άγωνιστές. Όμιλούν για τά θαύματα τής πίστεως. Χρησιμοποιούν τά όσια και ιερά. Άγωνίζονται να σώσουν άμαρτωλούς. Κηρύττουν τόν Χριστό. Όλα αυτά τά πράττουν για να αιχμαλωτίσουν τούς άφελείς και άστηρίκτους στην εύσέβεια και ύστερα να τούς οδηγήσουν στην αίρεση. Πρώτα προσπαθούν να κερδίσουν τήν έμπιστοσύνη μας. Και άφοϋ τό επιτύχουν και άποκτήσουν έπιβολή επί των θυμάτων τους, περνοϋν τίς δικές τους θεωρίες και τά δικά τους «πιστεύω». Δυστυχώς έχει γεμίσει ή Ελλάδα από ψευτοθαυματοποιούς, ψευδοσωτήρες, ψευτοαγίους, οί όποιοι πλουτίζουν έκμεταλλεϋόμενοι τόν πόνο και τήν άγωνία άπλοϊκών ανθρώπων.

Ὁ λαός μας, δυστυχῶς σέ μεγάλο βαθμό, ἔχει ἀναμείξει τήν εὐσέβεια μέ τή δεισιδαιμονία, τήν πίστη μέ τήν πλάνη, τή μαγεία μέ τή θρησκεία. Καταφεύγει στήν Ἐκκλησία ὅταν ἀντιμετωπίζει κάποιο πρόβλημα, ἀλλά δέ διστάζει νά χτυπήσει καί τήν πόρτα τοῦ πνευματιστοῦ ἢ τοῦ μάγου. Ποιά σχέση ὅμως μπορεῖ νά ἔχει ὁ Χριστός μέ τό διάβολο; Εἶναι δυνατόν ποτέ ὁ διάβολος νά ἔχει ἀγνή ἀγάπη πρός τόν ἄνθρωπο; Ἐκεῖνος πού ἐπιβουλεύεται τήν ψυχή μας εἶναι δυνατόν νά λυπεῖται τό σῶμα μας; Ὁ λύκος ποτέ δέν γίνεται πρόβατο, οὔτε ὁ διάβολος γίνεται ποτέ ἰατρός.

Ἡ Ἐκκλησία μας καταδικάζει ὡς ὀλέθριο γιά τήν ψυχή κάθε τι πού ἔχει σχέση μέ τή μαγεία καί τή μαντεία. Προτρέπει τούς πιστούς νά ἀποστρέφονται τούς ὑπηρέτες τοῦ διαβόλου: τούς ὑπνωτιστές, τούς μάγους, τούς ἀστρολόγους καί τούς ὁμόφρονές τους κι ἂν ἀκόμα χρησιμοποιοῦν τό ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος, κι ἂν ἐπικαλοῦνται τούς Ἁγίους.

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί.

Ἡ μορφή τοῦ σατανᾶ ἔχει εἰσβάλει τελευταῖα στή ζωή μας. Ὁ ἴδιος μέ τά ὄργανά του προσπαθεῖ νά μᾶς ἐξοικιώσει μέ τήν παρουσία του. Ἡ πολεμική του ἔχει διαφορετικές ἀπ' ὅτι παλαιότερα μεθόδους. Προσοχή μήν πλανηθοῦμε. Αὐτός ὁ ἐχθρός δέν πρόκειται ποτέ νά γίνει φίλος μας. Εἶναι ἀντίπαλος τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία μας. Μπορεῖ νά φαίνεται ὅτι αὐτός κατευθύνει τά γεγονότα, ἀλλά στήν πραγματικότητα δέν ἔχει καμιά ἐξουσία ἐπί τοῦ Χριστοῦ καί τῶν ἀνθρώπων τοῦ Χριστοῦ. Τή στιγμή πού θεωρεῖ βέβαιη τή νίκη του «ὁ ἀρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβάλλεται ἔξω» (Ἰωάν. 12,31). Μαζί μέ ὅλους τούς ὁπαδούς του θά βληθεῖ «εἰς τήν λίμνην τοῦ πυρός καί τοῦ θείου» (Ἄποκ. 20,10). Ὁ Ἰησοῦς Χριστός θά νικήσει. Θάρρος χρειάζεται στόν ἀγῶνα κατά τοῦ πονηροῦ καί ἐλπίδα στήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Καταφυγή καί δύναμη γιά ὅλους μας εἶναι ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία, στήν ὁποία μέ τή χάρη τῶν θείων Μυστηρίων κάθε δύναμη τοῦ διαβόλου διαλύεται.

Κήρυγμα:

- [Αποστόλων](#) [2]

Πηγή URL (modified on 03/01/2013 - 21:18): <https://www.imfth.gr/node/181>

Σύνδεσμοι

[1] <https://www.imfth.gr/kirigmata/kyriaki-toy-tyfloy>

[2] <https://www.imfth.gr/eidi-kirygmaton/apostolon>